

Laiškas Valerijai Čiurlionytei, [1916-08-19], [Petrogradas].

Pas mane šiandie šven[tė]

Pas mane šiandie šventė. Didelė, didelė šventė.

Pareinu, parsiskubinu namo, žiūriu pačto dėžutėn — be nebus laiško nuo tavęs. Nėra. Ineinu kambarin — ant stalo kažkoks mažyčiukas suvoliotas, supurvintas siuntinėlis. Juostos?!..

Skubotai sudraskau in šmotelius baltąją skarikę, išvynioju... Juostos!.. Balkšvai mestos, žaliai austos, lengvagijos juostos!

Susijuosiu žalią juostą —

Pabučiuosiu sesę.

Ot guldysiu dobilėlius

Tai kaip sniegą baltą! [1]

- - - -

Ačiū tau, Sesutėle, už tuos austus audimėlius, už dabintus raštelius... Anksto ryto kėlėjėle — žalios juostos audėjėle — kaip tau ačiū pasakyti, kaip papuošti man tave?..

Keistos buvo mano godos ir audimai jų keisti. — Bet tavosios — kas pavys jas, kas jų raštą sudabos!..

Ačiū tau, Sesutėle, už juostas. Ačiū, ačiū, labai, labai ačiū!.. Ir nešiosiu, ir sapnuosiu — rytą, mielą vakarėlį — vis su jomis, su dainomis — su juostomis. Visą apsapnį ir sapną — Sesei maldą ir karūną!

Nežinai Tu, Sesut, kaip tai gerai yra tokias juostas gauti nuo ankstybo ry[t]lo kėlėjėlės, Viešnios Vakaro grakščiosios!

Dovana. Saulės Dovana. Saulės pasiuntiniai ir Sesulės juostos!

Aš vėlei pjovėjas — ir jaučiu kvapą lankos ir gėlelių šnekų, jaučiu ir žinau, kaip sesulė del manęs sapną rengia!

... Susijuosiu žalią juostą!.. Juk aš niekuomet nemaniau, kad turėsiu žalią juostą!

Ir mano šiandieninė liūdna butis stojos iškilme! Ir dūšiai taip linksma, taip noris dainuoti!

Sesule, kuo aš tau atsilyginsiu už tokią gausią dovaną?..

Gėlelės, žinai, suvytę. Lapeliai nubirę, sulaužyti, net nebepažįstu, kas tai per gėlės buvo — bene rugiagėlės? Trys lapeliai dar skaisčiai mėlyni, o kiti sugargėję.

Išbučiavau aš juos — tegu ir jie žino, kad aš šiandie turtingas!

Ačiū tau, Sesule, labai, labai ačiū.

(Ar ne šiandie tik mano varduvės?)

- - -

Viso, viso tau saulėto.

Tegu tavo žengsniai būna lengvūs ir sapnai palaiminti, mano geroji Sesule!

Buč[i]u[o]ju — tavo Bolyt[i]s.

Kodel ir šandie nuo tavęs jokio laiško?..

KOMENTARAI

- [1] Paskutinės strofos iš BS eilėraščio „Pjovėjas“ variantas, vėliau taisytas. Visą eilėraščio tekstą žr. in: *BSR, t. 1: Poezija*, parengė Algis Samulionis, redagavo Donata Linčiuvienė, Vilnius: Alma litera, Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, 1996, p. 49. Eilėraštis „Pjovėjas“ sukurtas anksčiau (1914–1915), nei parašytas laiškas. Plačiau apie eilėraščio sukūrimo ir skelbimo istoriją žr. Algis Samulionis, „Paiškinimai“, in: *Ibid.*, p. 732.